

[Finansministeren]

det som følge af de dårlige konjunkturer. Det er jo en ny melding, og det er jo lidt sent på året at komme med den. Dertil kommer, at det kunne være vældig interessant bare i noget større detaljer at få beskrevet, hvad det så var, hr. Svend Heiselberg ville gøre. Selv om Venstre satte to ordførere ind på sagen, lykkedes det jo faktisk ikke i nævneværdigt omfang at få belyst det aspekt i debatten.

Men vi har haft denne meget beklagelige ledighedsudvikling. Det er ikke svært at forstå, at vi har haft den, når de væsentligste markeder for os har haft direkte tilbagegang i økonomisk formåen, altså negativ vækst, når en række af de lande, vi handler mest med, har foretaget fjendtlige devalueringer, og når vi som følge af den meget høje tyske rente, der en overgang var, også er blevet tvunget op i et realrenteniveau, der er dræbende for megen erhvervsaktivitet.

Kort sagt: Det, at man skønnede så forkert, er jo ikke i og for sig en politisk bebrejdelse mod den forrige regering, men bare en konstatering af, hvor vanskeligt det har været at vurdere, og hvor ugunstige de internationale vilkår har været.

Men som baggrund for de politikændringer, vi kan gennemføre, og som er indarbejdet i dette forslag til finanslov, kan man nu glæde sig over, at der nu på de punkter, der har været årsagen til, at det gik skævt i 1993, i større eller mindre grad er en vending på vej. Vi får ikke fortsat negativ vækst i Sverige og i Tyskland, selv om det opsving, der kan blive tale om, efter alles mening kommer for svagt, for langsomt. Vi har fået nogle ændringer på valutakursmarkederne, der har udjævnet nogle af de handicap, vi fik sidste sommer, og vi har frem for alt været i stand til at føre en økonomisk politik herhjemme, der har gjort det muligt for os at indkassere faldet i renteniveauet også i Tyskland. Det gør sammen med en meget lav omkostningsudvikling og meget små penge-lønstigninger, at udgangspunktet for erhvervslevet er bedre, end det har været længe.

Der er i debatten blevet talt om, hvad man kunne gøre for at styrke erhvervslevet, og dér hæfter man sig fra oppositionens side ved nogle små gebyrer og afgifter, som der kan være justeringer på, og taler ikke om de tre forhold, som selvfølgelig er helt afgørende for, om det kan betale sig at drive erhvervs virksomhed: Er

afsætningsmulighederne, konkurrenceevnen god nok? Der er bedring på vej. Er der styr på omkostningsudviklingen? Ja, det er der. Er renten ved at komme ned i et ordentligt niveau? Ja, det er den. Den lange obligationsrente er bare i den forløbne del af året faldet med 2½ pct. Vi har nu tre gange inden for få uger fået nedsat diskontoen, og bankrenterne er på vej ned. Alt det, der virkelig er fundamentalt for at give erhvervslevet et nyt afsæt, er på plads i den økonomiske politik, der har været ført.

Det er klart, at for regeringen er den højeste prioritet i 1994 naturligvis at gøre så meget, som vi kan, for at styrke beskæftigelsen her og nu og for fortsat at styrke konkurrenceevnen på lidt længere sigt. Derfor har vi tilrettelagt en finanspolitisk lempelse, som er målrettet og overvejende midlertidig. Der er krone for krone i finanslovsforslaget plads til den statslige del af de nye initiativer, der blev bebudet i statsministerens åbningstale.

Det, vi har tilrettelagt, er i sit omfang, i sin karakter, det, som økonomiske vismænd i det sidste års tid har krævet, har opfordret til, har bedt om at man gjorde ved dansk økonomi. Der er plads til en finanspolitisk lempelse, fordi vi, modsat dengang vi sidst havde det store midlertidige opsving i 1980'erne, har valutagrundlaget for det, har en betalingsbalance, der er så stærk, at vi kan tåle en vækst i efterspørgslen, hvad enten det er til investeringer eller til forbrug, og endda bevare et betydeligt overskud på betalingsbalancen. Vi har gjort det, de vise mænd og kvinder har anbefalet.

Så siger fru Anne Birgitte Lundholt: Jamen det er jo ikke ligegyldigt, hvordan man skruer det sammen. Nej, det er det ikke. Det er meget vigtigt, at man skruer det sammen sådan, at der i denne finanspolitiske lempelse er et stort element, der peger fremad mod en forbedring af strukturen i dansk økonomi. Og det er der også.

Det er der i fremrykning af infrastrukturinvesteringer, det er der i opprioritering af uddannelsesindsats både for de unge og de ældre, det er der på erhvervsiden, på forskningsindsatsen og på det, vi gør nyt på arbejdsmarkedet. Det er præcis udgifter, der har den dobbelte kvalitet, at de skaber en større efterspørgsel her og nu, og de forbedrer dansk økonomis konkurrenceevne på længere sigt. Og det er